

dwars

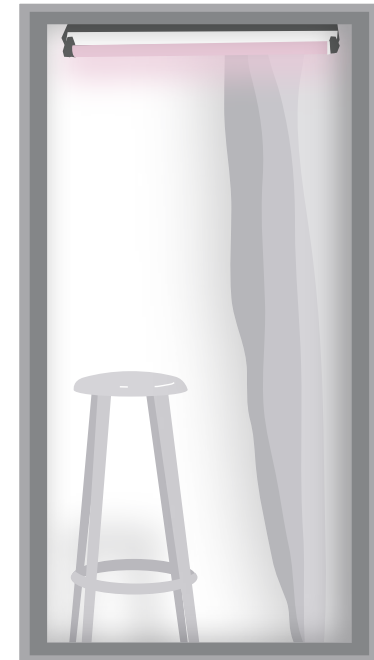
studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 25 -- jaargang 4
april 2005

“En dan hoor je het geld
knisperen tussen de vingers...”

Interview met een studente-prostitutue, p. 4-5

Een duurzaam triootje Studeren bij een Trappist CalcUÅ: flopperdeflopperdeflop

*Studentes van plezier:
bijverdienen in de roze sector*

Uw stem verzilverd

“Vorige maand weer teveel naar GSM’s gebeld he jongen!” Wie herkent deze zin niet? Enkele studenten konden via andermans account massaal muziek, films en games downloaden en joegen zo enkele honderden Skynet-kanten op kosten. Zij kregen dik gespekte telefoonrekeningen in de bus wegens het overschrijden van hun downloadlimiet. In het vervolg vraag je je ouders dus best eerst de factuur goed na te lezen eer je hun beschuldigingen gelooft.

Een onderzoek van de VDAB toonde aan dat het wel goed zit met de arbeidskansen voor afgestudeerden uit het hoger onderwijs in Vlaanderen. De hogeschoolopleidingen van 1 cyclus scoren erg goed, slechts

1 op 10 afgestudeerden heeft na een jaar nog geen job. De medische en onderwijsrichtingen scoren het best. De opleidingen van twee cycli leiden voor 1 op 7 hogeschoolstudenten en 1 op 8 universitair geschoolden nog niet tot een geschikte job binnen het jaar na afstuderen. Het slechtst scoren de opleidingen moraalwetenschappen, wijsbegeerte, kunstwetenschappen, archeologie en geschiedenis.

We kunnen het met recht en rede een klassieker noemen. Bambi. Deze cultprent is vanaf heden te verkrijgen op DVD. Een boel extra’s zorgen ervoor dat de “ooh’s” en “aah’s” van je vriend(in) eindeloos lijken terug te keren. Hou wel de zakdoeken bij de hand, want er lopen jagers in het bos...

In Nederland zijn enkele studenten erin geslaagd de server van de Universiteit Utrecht te hacken. Een resem extra veiligheidsmaatregelen werd reeds aangekondigd. En zeggen dat sommige Antwerpse studenten nog niet op Blackboard ingelogd raken.

Net zoals hun Antwerpse collega’s krijgen ook de Leuvense bachelors geen proclamatie meer op het eind van het academiejaar. Met de BaMa-hervormingen eindigde ook het tijdperk van de afgebakende studiejaar. Leve de studiepunten dan maar. Geen hartkloppingen, gehuil, gejuich, etc. meer bij de naamafroeping in de aula.

In Thailand werd een kannibaal vrijgelaten door de politie nadat

hij een onvolledig gecremeerd lijk aan het oppeuzelen was. Reden was dat er in Thailand gewoonweg geen wet bestaat die kannibalisme verbiedt, dixit de politie aldaar. De man zou wel aan een psychiatrisch onderzoek onderworpen worden.

Om te besluiten toch even de verkiezingsweek van jongstleden aankaarten. Na een lange winter was het goede weer niet echt bevorderend voor de opkomst aan de stembussen. Diegenen die pint en terras 5 minuten achter zich lieten en hun stem lieten horen worden via deze weg terecht bedankt. We hebben een stem, laten we ze ook in de toekomst blijven verzilveren.

Michiel Verbist

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Middelheim en Stadscampus.

Oplage: 3.000 exemplaren

V.U.: Kristof De Pooter, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo

Hoofdredacteur: *Kristof De Pooter*
Redactiesecretaris: *Thomas Vanhees*

Eindredactie: *Filip Colson, Michiel Verbist en Valérie Wechuysen*

Redactie: *Bart Braem, Wojciech De Roeck, Matthias Debruyne, Johan Diels, Kevin Jorisson, Mehdi Koocheki, Wim Le Page, Wim Marivoet, Raïssa Mvuyekure, Ewald Peters, Katharina Smets, Olivier Van de Vyvere, Jef Van Hoofstat, Stijn Vandecasteele en Tomas Verachtert*

Fotografie: *AMoz en Kelly Dorekens*

Illustraties: *Wim Le Page*
Vormgeving: *Kristof De Pooter, Olivier Van de Vyvere en Thomas Vanhees*

Puzzel: *Rafael Bocklandt*

Werkten mee aan dit nummer: *Anja Goyens, Sebastiaan Hartmann, Robin Lee-mans en Sophie Van Dijk, allen voor de schrijfacademie; Soetkin Desmet en Tim Goe-demé voor DOT; Louis Peters*

PR & Marketing: *Kelly Dorekens*

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.dwars.ua.ac.be>

Studeren is werken. En werken is studeren. Uit het recent bekendgemaakte VDAB-rapport over de arbeidsmarktkansen van schoolverlaters blijkt alvast dat een universitair diploma aanzienlijk hogere kansen biedt op een job.

Maar om te kunnen studeren, moeten veel studenten in eerste instantie al werken. Het studentenleven is immers duur en voor

wie het thuis wat minder breed heeft, zijn alle extra centen meer dan welkom. Een studiebeurs kan daarbij helpen,

maar volstaat meestal niet. En dus nemen vele studenten een extra job tijdens het weekend of tussendoor in de week er graag bij. Sommige studenten zijn daarbij creatiever en ondernemender dan anderen. Zo brengen we u deze maand het verhaal van een studente die zich, om haar studies te kunnen betalen, prostituteert. Een harde confrontatie met de universitaire en maatschappelijke realiteit, zo blijkt. Wie staat immers klaar om deze studentes op te vangen als het fout gaat?

Geen commentaar

Het is niet omdat prostitutie al te vaak een maatschappelijk taboe is, dat dat onder studenten ook zo hoeft te zijn. Verder onderzoek naar de verspreiding van prostitutie onder studenten lijkt aangewezen. De studente die in dit nummer aan het woord komt, is immers geen alleenstaand geval. Harde cijfers moeten uitwijzen hoe groot de problematiek in werkelijkheid is, en kunnen indicaties geven voor mogelijke oplossingen. In ieder geval blijkt nu al dat de mazen van ons sociaal vangnet niet overal even groot zijn.

Wie zocht er nog een thesisonderwerp?

Verder hebben we in dit nummer aandacht voor de initiatieven van Netwerk Vlaanderen rond ethisch bankieren, duurzame ontwikkeling aan onze universiteit, de abdi van Westmalle die blokkende studenten opvangt, en nog veel meer. Veel leesplezier!

Kristof De Pooter

inhouds t a f e l d w a r s 2 5

2-3 SMS & Colofon/Editoriaal

4-5

Even slikken

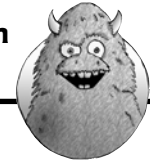
Een studente-prostitutee

6

Put on the red light: Villa Tinto

7

Kulum: De winter krijgt een podium

Het Harig Monster

8

9

De studentenraad spreekt

10

Recensie: Studentenvertegenwoordiger in een wip

11

CalcUA: De krachtigste cluster in België

13

Associatie?

14-15

CeNtErFoLd:

Den Toren

16

Mijn geld? Goed geweten:

Netwerk Vlaanderen voor bancaire ethiek

17

Voor u bekeken: filmrecensies

18-19

MAZ Bestemming bijna nergens

20-21

DOt: Deze universiteit is verkocht

22

Broeder Benedikt: studeren bij een trappist

23

Verder dan verlangen

24

Kultuur met een grote C

25

Column: Quo Vadis

26

Pashokjes van plezier

27

Studentenliederen: Salamander

Wikings-Galabal

Even slikken

Interview met een studente-prostituee

Sexy, volslanke en intelligente studente verwent... Discreet, hygiënisch en privé. Tel. ... Tientallen advertenties als deze bevolken de zoekertjespagina op studentensites als student.be. Zowel mannelijke als vrouwelijke studenten laten zich verleiden door de euro's van welgestelde zakenmannen. Escortbureaus, zich bewust van het nieuwe gat in de markt, zijn koortsachtig op zoek naar vers studentenvlees. Zijn studenten zo arm dat er niets anders meer opzit dan hun lichaam te verkopen? Of vervallen zij in een luxe-leventje, dat enkel gefinancierd kan worden door een nogal ongewone studentenjob? *dwars* brengt het verhaal van een vierentwintigjarige studente bio-ingenieur die in de prostitutie stapte. Zonder gêne doet ze haar verhaal.

dwars Dacht je vroeger anders over prostitutie dan nu?

Vroeger vond ik dat verschrikkelijk hé! Dat was toch ongehoord; zoiets kon gewoon niet. Maar zo ervaar ik dat nu helemaal niet. Ik ben ermee begonnen uit geldgebrek: ik woonde op straat en had geen ouders om op terug te vallen. Ik wist dat ik moest gaan studeren om ergens te geraken, om terug de kleine dingen des levens te kunnen appreciëren. Eerst heb ik in de horeca gewerkt, maar dat doe ik nu alleen nog om op papier een inkomen te hebben. Ik kan mijn studies betalen en behoorlijk rondkomen. Het stelt me ook in staat goede

doelen te steunen, ik schenk bijvoorbeeld af en toe geld aan dierenasielen. Ik zie het zo: ik ontfutsel overspelige mannen een pak geld en doe er tenminste iets nuttigs mee. Trouwens, ze verdienen dat geld niet en ze verdienen het al helemaal niet om met een knappe vrouw naar bed te mogen.

dwars Hoe ben je op het idee gekomen?

Wel, een vriendin van me deed het en ik nam soms de bewaking voor mijn rekening, want zoiets doe je nooit alleen. En dan hoor je het geld knisperen tussen de vingers...

Ik wou het voor één keer zelf probe-

ren en dacht dat het helemaal niet ging lukken. Maar het viel mee: seks mét en seks zonder liefde is iets totaal anders.

dwars Hoe gaat dat in zijn werk met de klanten?

Ze bellen eerst voor een afspraak. Als ze binnenkomen beslis ik of het doorgaat of niet.

Als ze zich niet gedragen, hebben ze pech. Het gaat me niet om hun uiterlijk, maar ze moeten wel manieren hebben en een condoom gebruiken. Er is een hele grote hond in de kamer en als ze dat niet willen, dan mogen ze direct vertrekken. Muziek is ook geen optie, want ik heb drie alarmen laten installeren.

Er is altijd iemand in de kamer ernaast die meteen kan ingrijpen.

dwars Heb je echt zoveel beveiliging nodig?

Toch wel, mannen kunnen enorm

opdringerig zijn, maar vrouwen zijn er goed in om hen in te tomen. Wij zijn zo geslepen dat wij iedere vent klein krijgen.

Je moet wel mentaal sterk staan en het doel voor ogen houden: ik weet verdomd goed wat ik wil, ik wil studeren. En ik hou nog een aardig bedrag over om goed te kunnen leven.

dwars Hoeveel verdien je dan?

Ik vraag tweehonderd euro per uur waar een deel kosten afgaan: de advertentie bijvoorbeeld en de bewaking. Ik hou dan ongeveer honderdvijftig euro over. Per maand varieert het van 1500 tot 8500 euro. Dat is even slikken hè?!

dwars Valt deze job wel te combineren met je studies?

Qua tijd lukt het wel. Soms is het wat moeilijker, want de geestelijke voorbereiding kost veel energie. Er zijn ook dagen dat ik niet vooruitkom door mijn

“Wij zijn zo geslepen dat wij iedere vent klein krijgen.”

menstruatie of dagen dat ik gewoon geen zin heb.

dwars Is je leven drastisch veranderd?

Vroeger dacht ik dat ik het lelijke eendje was, maar na al die blote lijven voel ik me HOT. Ik had vroeger seksuele problemen en die zijn nu opgelost, precies door dat verschil tussen seks met en seks zonder liefde. Met je vriend vrijen is totaal anders: hij wil dat je je ook goed voelt.

dwars Met wie deel je dit geheim?

Alleen mijn beste vriend en mijn beste vriendin weten ervan, voor de rest niemand. Ook niet mijn ex-vriend.

dwars Stel, je hebt een relatie waarin je echt toekomst ziet. Wat doe je?

Ik zou het wel zeggen, maar ik zou het niet opgeven als ik dat niet wil. Het is zo verschillend: seks mét liefde is je hart geven, zonder liefde is het gewoon je job. Een man moet daar tegen kunnen, anders wil hij een vrouw alleen maar ter bevestiging van zijn eigen ego. Dat heeft niets te maken met trouw zijn; niemand is trouwer dan ik. Ik zou wel afspraken maken, als hij bijvoorbeeld niet wil dat er iemand aan mijn navel zit, zou ik dat ook niet laten gebeuren.

dwars Hoe voelt het een dubbelleven te

leiden? Ken je die serie Alias? (een undercoveragente moet telkens in een andere omgeving onder een andere identiteit infiltreren nvdv.)

Zo voel ik mij. Daarstraks bijvoorbeeld kwam ik nog een klant tegen op straat: hij reageerde niet want hij schaamde zich dood. En terecht! Smerige overspelige zak!

Mannen kunnen echt smeerlappen zijn: ze zijn lief tot het op de seks aankomt en dan worden ze een beest. Verschrikkelijk. Ik herken meer en meer die blik bij mannen. Voor mij nooit meer zo iemand.

Mijn vorige vriend was wel oké: hij stopte tenminste als ik dat wou. Hij genoot er gewoon van om bij mij te zijn.

dwars Ben je ooit al in contact gekomen met een escortebureau? (deze bureaus plaatsen zoekertjes om studentes te ronselen nvdv.)

Net zoals bij een bureau heb ik een bewaker, maar het verschil is dat de meisjes bij een escorteservice dertig of veertig procent van wat ze verdienen weer moeten afgeven. Dat vind ik uitbuiting. Het leunt dicht aan bij pooierschap en dat is nog altijd bij wet verboden.

dwars Hoe lang wil je dit nog doen?

Tot ik een grote boerderij kan zetten met machtig veel grond eromheen. Daarop zet ik een asiel en dan neem ik iemand in dienst. Ik zie het allemaal gebeuren via een vzw die zichzelf onderhoudt. Ik studeer voor bio-ingenieur omdat het me

interesseert, maar niet meteen met de bedoeling ooit dat beroep uit te oefenen. Maar wie weet...

dwars Welke raad zou je geven aan andere meisjes in jouw situatie?

Kom naar mij! (lacht) Er zijn zo van

die clichés als 'bezint eer ge begint', maar daar kom je niet veel verder mee natuurlijk. Mijn raad: ga niet naar een escortebureau, bespreek het met andere mensen en zorg dat je een klankbord hebt. Je mag er zowel geestelijk als lichamelijk niet alleen voor staan.

P.S.: Dit interview gebeurde telefonisch omdat deze studente anoniem wilde blijven.

Anja Goyens, Sebastiaan Hartmann,
Robin Leemans en Sophie Van Dijck

Put on the red light

Villa Tinto en de overblijfselen van het schipperskwartier

Megabordeel Villa Tinto is met zijn gewaagde design en knalrode interieur een opvallende nieuwkomer in het Antwerpse Schipperskwartier. Deze buurt staat meestal in een negatief nachtlucht, maar de tintelende villa aan de Verversrui zou het imago van de rosse buurt wat moeten opkrikken. Berichten over geweld, gebrek aan hygiëne en illegale prostituties halen iets te regelmatig de krantenkoppen. Met Villa Tinto krijgt het oudste beroep ter wereld een nieuw, clean en veilig uithangbord - dat is toch de bedoeling.

Legaal is veilig

De Antwerpenaar weet maar al te goed dat prostitutie over het algemeen niet wordt gewaardeerd. De laatste jaren drong het stadsbestuur de gedoogzone voor raamprostitutie steeds verder terug tot de huidige drie straten: de Verversrui, de Schippersstraat en de Vingerlingstraat. Toch moet je bij de uitwerking van een prostitutiebeleid rekening houden met de gevaren die aan het (gedeeltelijk) bannen van de stiel verbonden zijn. Een legalisering van het beroep in een

veilige omgeving als Villa Tinto is niet alleen voor de prostituees en hun klanten een goede zaak, maar voor iedereen. In de illegaliteit en zonder enige controle leidt prostitutie tot geweld, onhygiënische werkomstandigheden en uitbuiting. Iedereen kent wel de boeken van Chris de Stoop over vrouwensmokkel, Ze Zijn zo lief, meneer en Zij kwamen uit het Oosten. Het thema is weer brandend actueel door Matroesjka's, de serie die momenteel op VTM loopt. Naast vrouwenhandel is

ook pooierschap een bekend probleem dat enkel door streng toezicht kan bestreden worden. Prostitutie speelt in op een menselijke basisbehoefte en heet dus niet voor niets 'het oudste beroep ter wereld'. Toch heeft het vak nog vaak te kampen met hypocrisie.

Als prostitutie niet zou bestaan, dan kon "een broek vol goesting" wel eens op een meer schadelijke manier een uitweg vinden en bijvoorbeeld leiden tot verkrachting - zo luidt het cliché. Prostitutie niet steeds verder terugdrin-

gen, wel legaliseren en controleren is dus de boodschap.

Villa van vertier

Op 3 januari 2005 opende de Villa haar deuren. Het pand staat in de nieuw aangelegde straat die de Verversrui met de Schippersstraat verbindt. Er zijn in totaal 51 kamers, waarin de klok rond gewerkt kan worden. Een soort Mel-

Als prostitutie niet zou bestaan, dan kon "een broek vol goesting" wel eens op een meer schadelijke manier een uitweg vinden en bijvoorbeeld leiden tot verkrachting - zo luidt het cliché.

rose Place voor hoertjes dus, met oog voor beroepsgebonden voorzieningen. In Villa Tinto primeert

veiligheid. Wanneer een prostituee voor het eerst een kamer huurt, controleert de conciërge haar identiteitskaart en neemt digitale vingerafdrukken die later nodig zijn om toegang te krijgen tot een kamer. Om te vermijden dat geregistreerde prostituees hun kamer onderverhuren aan derden moeten ze deze herkenningprocedure elk uur herhalen. Er is met veel rekening gehouden: zo staat er in de badkamer bijvoorbeeld een douche en geen bad, zodat de klant een meisje niet kan verdrinken. Verder heeft de politie een aparte kamer in het

gebouw, zodat agenten snel kunnen uitrukken als er iets fout gaat. Ook financieel zitten de prostituees safe in Villa Tinto. Ze betalen slechts 50 Euro per shift van 12 uur en een dag vrijaf nemen kan zonder problemen.

Vraag en aanbod

Bij de meisjes zelf zijn de meningen over Villa Tinto verdeeld. De voordelige huurprijs en de veiligheid zijn pluspunten, maar over de grootschaligheid zijn sommigen minder te spreken. Ook voor de klanten die niet echt op zoek zijn naar een vluggertje, is het gebrek aan intimiteit een struikelblok. 'Bandwerk' noemen ze het. Verder vinden een aantal meisjes de veiligheidsnormen wat té streng. De herkenningprocedure die elk uur herhaald moet worden zorgt wel eens voor hinder in het heetst van de strijd. Toch lijkt het Schipperskwartier met Villa Tinto al wat veiliger, maar of het imago van prostituees hierdoor de hoogte in schiet, valt af te wachten.

Anja Goyens

De winter krijgt een podium

Uw begeleider naar de volmaakte maturiteit, de uitgeverij van uw diploma, is zelf hoogzwanger van een doctor in de podiumkunsten. Dra glijdt hij uit de universitaire uterus rechtstreeks de planken op. Welke klassiekers zal hij daar aan het publiek openbaren? Of verwekt hij een gans nieuwe golf van experimenteel toneel? Tragikomedie of blijspel, wat hij ten berde zal brengen weet hij waarschijnlijk zelf nog niet. Wel is hij er zeker van beroep te kunnen doen op overheidsgelden. Een spermabank waar hij steeds terecht kan voor een duit in het zakje. Een schoolvoorbeeld trouwens om het publiek geboeid te houden, zo'n financiële kwak in de zak. Zonder subsidies kan hij immers zijn maatschappelijk relevante stukken niet opvoeren die de mensen na een incubatietijd van een niet nader te noemen aantal bollekes na de voorstelling de medemens vanuit een post-primaten-perspectief zullen doen bekijken.

Onze doctor in spe mag echter niet op de lauweren rusten als het de spermadonaties aangaat. Als een bepaald seizoen zich over een volledige legislatuur zou uitstrijken, is de kans immers reëel dat het staatsapparaat erectiestoornis-

sen krijgt bij het aanschouwen van de ongetwijfeld elitaire stukken door onze doctor in scene gezet. Een bewerking van de legende van Brabo zal misschien nog net door de beugel kunnen. De koekenstad was al jarenlang gehuld in een ijskoud kleedje, een permanente vorst had stilaan haar intrede gedaan ondanks de toegenomen CO2-uitstoot. Gestaag waren alle menselijke relaties stroef en zuur geworden om uiteindelijk te verstenen van de kou. Burgemeester Winter had de eens zo dynamische metropool in zijn greep. Aangezien de vrieskou enkel het stromende water van de Schelde niet had doen verharderen, was de stad van Mercator enkel bereikbaar per boot die voorzien was van een GPS om de ijsbergen te kunnen ontwijken. Die Burgemeester wilde de energierekening van zijn Schoon Verdiep liever betalen met hoge tolgelden dan met het plaatsen van zonnepanelen.

Veel zon was er immers niet meer in huis sinds hij het voor het zeggen had. De liefhebbers van podiumkunsten dienden om in de Bourla Schouwburg te geraken visa-gewijs vele zilverlingen

Onze doctor in spe mag echter niet op de lauweren rusten als het de spermadonaties aangaat.

over te schrijven op de belangrekening alvorens ze hun niet-gesubsidieerde ticketje konden bemachtigen. Voor een schappelijke prijs kon men enkel gaan kijken naar de volkse musical over de familie 'Van den Trap', waarin speciale effecten werden gebruikt, zoals echte geweren die werden leegggeschoten op de hoofdrolspeler.

Na vijf vertoningen in de uitverkochte theaterzaal van de florerende toneelgroep 'Niet Sociaal Vaardig' waren alle look-alikes van Gunter Schepens en de man

zelf echter dood en werd de opvoering gestaakt. De onvrede groeide maar zelfs de Russische maffia durfde de tol niet betalen met ongedekte cheques. Tot op een gegeven moment Jan Fabre vermomd als naakte man voor het tolhuis verscheen en de kop van het gedrocht dat zich burgemeester noemde afhakte met z'n kredietkaart en tot in Zeeuws-Vlaanderen wierp alwaar het afgrijpselijke bakkes terecht kwam in de uitgediepte Schelde.

Het doek valt op het moment dat Antwerpen haar belangeloos bestaan voortzet met het gewichtloze dilemma over de naamsverandering; blijft het

handwerpen of wordt het kopstoten. Na de première is het aangewezen dat onze doctor in de podiumkunsten een nabespreking houdt waarin hij stelt dat het stuk maatschappelijk relevant is en zeker niet pseudo-elitair door er op te wijzen dat iedereen Jan - zonder vrees - Fabre kan zijn en dat de bühne bovendien niet per se beperkt dient te blijven tot het podium van het Toneelhuis. Nog verdoofd door het open doekje kan onze master zich dan begeven richting Parijs en Milaan, alwaar Vlaams Belangstellenden hunkeren naar zijn werk.

Een meester in de podiumkunsten schiet met mortier op zijn heimat verkozen Marie-Rosen en verovert zodoende niet alleen het artistiek leidend hart van Gerard, maar richt zich tevens tot Plebs met de Pet. Aldus blijkt dat het alleen de UA is die de rol van deus ex machina op zich kan nemen en ons door het toekennen van internationaal geldende adelbrieven kan behoeden voor de eeuwige verdoemenis van opvoeringen van koeterwaals allooi. Aarzel desalniettemin niet om uw cultuurcheques nu reeds aan te wenden.

Thomas Vanhees

Zoals iedereen zich nog wel herinnert waar hij of zij was toen de schildknepen van Osama de wereldaandacht opeisten, zo zal ik nooit vergeten waar ik me bevond toen Paus Johannes Paulus den Tweede (kortweg: PJP II) het begin van een echte Soundmixrevival inluidde: het zou een ware kruistocht worden tegen alle idiote idoolpaddestoelen die overall als halve manen tevoorschijn kwamen. "Echt zingen is voor losers, playback is in!"

Het was een druilerige Paasmiddag. Naar jaarlijkse gewoonte zat het geslacht van het Harig Monster voor de buis in hun hol onder de grond. André Vermeulen, de reïncarnatie van de geprezen Henny Huisman en expert van deze en gene liedjeswedstrijd, liet er nog enige twijfel over bestaan of PJP II 'live' de ether in zou gaan. De TV werd luider gezet, de oren gespitst en allen schuifelden we onze harige aars tot op het puntje van onze stoel...

En dan het grote moment: de gordijnen ritsen open, hemels licht verblindde elke toeschouwer, het Urbi et Orbi werd ingezet, de mist loste op, men hield de adem in en vroeg zich af: "Hoe zal hij eruit zien? Zal hij gelijken op de echte?" Wel, voorzover ik mijn gebrilde ogen nog kan geloven, was dit een quasi perfecte imitatie van de echte paus: het gewaad mooi in de plooi en de hiphopmuts wat scheefjes op de kruin zat onze PJP II ritmisch heen en weer te shaken. (Vraag is natuurlijk of dergelijk 'geshake' juist niet als oorzaak kan aangewezen worden voor

de ogenschijnlijk rusteloze rolstoel.) Als de make-upnonnen van het Vaticaan niet over de nodige aflaten beschikten, dan hadden ze nu toch finaal hun hemel verdiend.

En dan de ultieme vraag waarop niemand een antwoord geven kon behalve dan de master himself: "Zal hij 'live' zingen of playbacken?" Uiteindelijk was het toch het stemgeluid van de populaire Vaticaanse

schlagerzanger Sandano -niet te verwarren met onze Belgische variant Adamo- dat weergalmde. Playback dus!

De keuze van PJP II voor playback hoeft niet te verwonderen: het onhoorbaar uitspreken van de zegen betekent geenszins dat je hem niet uitgesproken hebt. Je kan het nodige vocabulaire immers stilzwijgend en puur mentaal onder de schedelpan laten echoën.

Voor God geen enkel bezwaar; Hij verstaat ook deze taal. Gek is wel dat de heer Vermeulen hierover weer eens perfect geïnformeerd is. En anderzijds is playback een waarachtig statement om aartsvijand nummer 1, de duivelse Sammy Tanghe, met de eigen wapens te verslaan, nl. het achterstevoren teruggespoeld uitkramen van zinsconstructies.

Om mijn integriteit en geloofwaardigheid niet compleet te ondermijnen, toch een puntje van kritiek op de goddelijke performance: "Maakte PJP II niet ietwat teveel kinetische armbewegingen?" Misschien moet Danny Verbiest nog wat wennen aan zijn nieuwe werkgever. Hosamson in den Hoge! (wm)

Viriele Vacature m/v

Ook eens een interview afnemen?

Of liever naar uw vogeltje laten kijken?

Van stijf gesprek tot informeel onderonsje: nu in de aanbieding

de naakte waarheid

reporters en fotografen gezocht

www.dwars.ua.ac.be

DE STUDENTENRAAD SPREEKT

**Het moet begin december vorig semester geweest zijn dat een voor-
aanstaand prof, gewezen soixante-
huitard als student, in zijn les de
'studentenvertegenwoordigers van
vandaag' een veeg uit de pan gaf:
'De huidige vertegenwoordigers
vallen op in afwezigheid in de
diverse raden en als ze dan al eens
aanwezig zijn, hebben ze niks te
melden...**

"Wij stelden vroeger het vakkenpakket samen, bepaalden de wijze van examineren en kwamen op straat als het ons niet beviel." Pure nostalgie waarschijnlijk maar toch een scherpe uithaal die me een zeer zuur gevoel ten aanzien van zijn persoon bezorgde. Ook enkele generatiegenoten lieten onlangs verwijten horen. Paul Goossens betreurde in GVA dat studentenbewegingen geen maatschappelijke stelling meer innemen. Hij vergeet echter dat de studenten producten zijn van hun tijdsgeest. In het gefragmenteerde postmodernisme is het niet meer 'ofwel de Beatles ofwel de Rolling Stones'. Ieder heeft zijn opvatting, zijn leefwereld en zijn idealen, zodat het uiterst moeilijk is om de consistente

mening van 'de student' te vertolken.

Als studentenvertegenwoordigers trachten we deze moeilijkheid zoveel mogelijk te counteren...Wat blijkt echter tijdens de vorige studentenraad uit een opmerking van een lid van het academisch overleg? Onder de professoren heerst het gevoel dat de studenten veel te veel invloed zouden hebben in de besluitvorming. Ze zouden daarenboven irreële eisen stellen en 'revolutionair' taalgebruik hanteren. Gebrekkige vertegenwoordiging? Blijkbaar niet dus.

Wat er ook van zij, dit wil niet zeggen dat de studentenraad vindt dat de vertegenwoordiging op wieltjes loopt. Door het participatiedecreet hebben de studenten de jure inderdaad iets in de pap te brokken, de facto ligt de situatie enigszins anders. Voor daadwerkelijke studenten-aangelegenheden - sportvoorzieningen, de ondersteuning van studentenclubs etc. - is er sprake van vruchtbare samenwerking. Uit de volgende voorbeelden blijkt dat dit gevoeliger ligt wanneer het onderwijsaangelegenheden betreft.

Over het onderwijs- en examenreglement

heeft de studentenraad een grondige aanpassing voorgesteld. Uiteindelijk werd geen compromis bereikt en werd de oorspronkelijke tekst, met tegenstemmen van de studenten, aangenomen. Momenteel ligt een nota over cursussen en studiedruk

op de tafel. Een **"We beschouwen powerpointslides niet als volwaardig cursusmateriaal"**

de gelijke cursus bevat in beginsel een volledig overzicht van de leerstof en moet voor minstens 70 % gebruikt worden. Het is echter perfect mogelijk dat een docent de aandacht vestigt op actuele trends en een deel van de syllabus of cursus op Blackboard plaatst, maar om dure inktpatronen te besparen mag die afzonderlijke bijlage niet meer dan 20 pagina' tellen. Daarnaast beschouwen we powerpointslides niet als volwaardig cursusmateriaal. Op basis van kernwoorden kan men geen vak doorgronden. Dit neemt niet weg dat deze als aanvulling zeer nuttig zijn, omdat ze vaak een gestructureerd overzicht bieden. Het kan voorts niet dat bepaalde boeken pas tijdens de paasvakantie beschikbaar zijn. We stellen een beschikbaarheid van tenminste 7 dagen voor aanvang van het opleidingsonder-

deel voor. Ook de verplichte aankoop van een duur handboek enkel en alleen voor een openboek-examen lijkt ons niet optimaal. De studentenraad vraagt dan ook om deze boeken in voldoende exemplaren ter beschikking te stellen in de bib. Deze voorstellen, die de kwaliteit van het onderwijs en de service naar studenten toe verhogen, bleken aanleiding te geven tot heel wat controverse.

We kunnen ten slotte medelen dat eind april opnieuw een studentenoverlegcomité zal plaatsvinden en dat het bestuurscollege groen licht gegeven heeft om rond die tijd ook reeds verkiezingen te organiseren voor de studentenvertegenwoordigers 2005-2006. Vindt u ook dat het niet kan dat een cursus van 1000 pagina's mondeling geëxamineerd wordt zonder voorbereiding? Aarzel niet, stel je kandidaat en doe er iets aan!

Stijn Stes

Lid studentenraad voor de faculteit PSW

Studentenvertegenwoordiger in een wip

Ondanks het feit dat er nu eindelijk een wetgevend kader voor studentenparticipatie op alle niveau's van de Vlaamse universiteiten en hogescholen is gecreëerd, blijft de deelname aan en de interesse voor de verkiezing van de studentenvertegenwoordiging, ook op onze universiteit, laag. Het VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten) heeft met dit gloednieuwe handboek voor de studentenvertegenwoordiger een poging ondernomen om de betrokkenheid van de studenten bij de besluitvorming van hun instellingen weer de hoogte in te krijgen.

Er is geprobeerd om op een 130-tal bladzijden een zo groot mogelijk overzicht te geven van zo wat alles waar de modale geëngageerde studentenvertegenwoordiger mee in aanraking kan komen tijdens de uitoefening van zijn mandaat. Het boekje is echter niet alleen nuttig voor zij die zich actief willen engageren in hun studentenraad, ook voor andere studenten kan het nuttig zijn om eens een overzicht te krijgen van hoe en wat er juist beslist wordt in het Vlaamse onderwijslandschap.

Het eigenlijke handboek bestaat, buiten een korte inleiding en lijst van contactadressen, uit drie grote delen. In het eerste deel wordt er een droge opsomming gegeven van alle denkbare bestuurs- en adviesorganen, wie waar allemaal in mag zitten en wat ze juist te zeggen hebben en dit netjes ver-

deeld over de verschillende organisatieniveau's (Instelling, Associatie, Vlaanderen, Internationaal). Dit eerste deel is meteen ook het saaiste, zeker mocht het u geen fluit kunnen schelen, maar voor diegenen die dingen willen veranderen op hun instelling of iets of wat begaan zijn met de onderwijsproblematiek geeft het een mooi overzicht van de belangrijkste spelers.

Het volgende deel leest al veel vlotter en behandelt de werking van een studentenraad, maar ook mensen die in een ander soort vereniging of drukkinggroep zitten, zullen in dit deel een aantal handige tips vinden. Het enige probleem met dit stuk is de beknopte uitleg bij sommige punten, maar dit kan ook niet anders als

je op niet meer dan 33 bladzijden zowel een paar elementaire vergadertechnieken als groepsdynamica, de Belgische VZW-wetgeving, onderhandelingstechnieken, het organiseren van betogingen en bezettingen, het uitwerken van een perscommuniqué, het lezen van een begroting en

“Dit eerste deel is meteen ook het saaiste, zeker mocht het u geen fluit kunnen schelen”

nogeen hoop a n d e r e dingen wilt behandelen.

Dit wil echter zeker niet zeggen dat er geen nuttige zaken terug te vinden zijn in dit hoofdstuk, het mocht alleen iets uitgebreider zijn.

Het laatste grote hoofdstuk, dat goed is voor de helft van dit handboek, behandelt naast de recente en toekomstige Vlaamse en Internationale onderwijshervormingen en -verdragen, ook telkens de standpunten van het VVS over het gevoerde beleid. Verder wordt er ook ruim aandacht besteed aan een aantal van de kerneisen van de studentenkoepel voor een verdere democratisering van het hoger onderwijs. Zeker noemenswaardig zijn de eisen voor een basisbeurs (een basisbedrag dat elke maand op de rekening van iedere student

wordt gestort voor de duur van zijn opleiding), de afschaffing van de numerus clausus bij de (tand)artsen en kinesisten en de eisen met betrekking tot het garanderen van meer diversiteit op de campus. Ook de gretige blik van de associaties naar de studentenvoorzieningen (sovo's) toe kan niet op veel sympathie van het VVS rekenen die deze voorzieningen liever op regionaal niveau georganiseerd ziet worden (vooral de neiging tot kannibalisme van een zekere instelling uit het Leuvense valt in ongenade).

Al bij al is 'Studentenvertegenwoordiger in een wip' zeker geen onnuttig werkje voor iedereen die zich wilt informeren over het beleidsdomein onderwijs, de soms onsamenhangende stijl en de eerder abrupte overgangen van het ene naar het andere onderwerp moet je er dan wel bijnemen. Het handboek kost 7.5 Euro en kan besteld worden via de site van het VVS: www.vvs.ac

Mehdi Koocheki

De krachtigste cluster van België

Recent werd op onze universiteit CalcUA voorgesteld, "de krachtigste computercluster van België". Wij zochten uit wat zo een cluster eigenlijk is en waarom deze zo krachtig moet zijn.

Een cluster?

Een cluster kan je beschouwen als een soort supercomputer opgebouwd uit veel kleinere computers (nodes) die allemaal heel nauw samenwerken. In het geval van CalcUA bestaat de cluster uit 256 nodes. Elke node heeft 2 krachtige 64 bit processoren. Ter vergelijking: een huis-tuin-en-keuken computer heeft meestal maar 1 32 bit processor.

Hoe snel is dat dan?

CalcUA heeft een rekenkracht van 2 teraflops. In mensentaal betekent dat dat als een mens op 1 seconde een optelsom maakt, deze computer even snel is als 2000 miljard mensen samen. Moest je willen vergelijken met jouw computer: die is vermoedelijk 1000 keer trager. Als we dan even rondkijken in de wereld zit deze cluster in de top 500 van de snelste compu-

ters. Op nummer 1 prijkt Blue Gene van IBM met 183 teraflops. Ook een cluster van de NASA en een Japanse cluster die de aarde simuleert zijn veel sneller dan onze kleine cluster.

Hoe ziet zoiets eruit?

Zoals te zien is op de foto staat de cluster in een lokaal met grote glazen kasten, de racks. Elke rack bevat een aantal nodes en allerlei netwerkkabels die alle nodes met elkaar verbinden. Het geheel wordt gekoeld door een heel zware airconditioning, die gemiddeld 90 kilowatt per jaar

verbruikt. Een doorsnee gezin gebruikt op datzelfde jaar 4 kilowatt. De UA heeft ervoor gekozen om te koelen met speciale apparatuur die de buitenlucht kan gebruiken, zo alleen al wordt per jaar 25.000 euro bespaard.

Hoeveel kost dat?

CalcUA heeft meerdere miljoenen euro gekost (hier hoeven we niet te vergelijken met jouw computertje thuis). Om die kost wat te verzachten, kunnen externen 10% van de rekenkracht kopen. Van elke 10 seconden dat er gerekend wordt zal er dus 1 voor de industrie zijn. Verder betalen de betrokken onderzoeksgroepen allemaal een deel van de kost terug, in ruil voor hun aandeel in de rekestijd. Op die manier kan de cluster onderhouden worden en is een verbetering in de toekomst mogelijk.

Wat kan je daar nu mee?

Rekenen natuurlijk, maar dat hoeven niet alleen domme sommetjes te zijn. Anderzijds kan je met zo een cluster niet sneller surfen of chatten en

blijft het eigenlijk zoals alle computers een domme rekenmachine. Maar die wordt wel nuttig gebruikt. Informatici zullen bijvoorbeeld simulaties doen van grote verkeersnetwerken en fysici zullen allerlei kwantummechanische structuren simuleren. Chemici zullen onderzoek doen naar de driedimensionale structuur van complexe moleculen, biologen gebruiken de cluster dan weer om de werking van zenuwcellen in de kleine hersensen te bestuderen. Verder speuren onderzoekers naar de genetische oorzaken van onder andere Alzheimer. Zelfs taaltechnologie maakt gebruik van dit rekenwonder. Zo onderzoekt de cluster zelflerende technieken om computers talen te laten begrijpen. Dit alles laten uitrekenen door gewone computers zou eeuwen duren.

Conclusie: een eenvoudige computer is niet genoeg.

Bart Braem

PS Meer info op www.calcua.ac.be.
Met dank aan prof. Cuyt voor de vakkundige uitleg.

tuDay zoekt

29 september 2005 - Theaterplein

DJ

**Leef je uit voor meer dan 10.000 studenten !
Win een professionele opname-sessie !**

www.studay.be

Demo-CD insturen vóór 13 mei 2005 naar:
Antwerpen Studentenstad
Jeugdcentrum Ter Lo
Noordersingel 28
2140 Borgerhout

Associatie?

Josse Van Steenberge, voorzitter van de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen: "We willen de Antwerpse academische opleidingen geven waarop ze recht hebben: een volwaardige universitaire status. Dat zal niet vanzelf gaan, maar in de nieuwe associatiefaculteiten zullen hogescholen en universiteit samenwerken om deze status te verwerven. Dat maakt het beduidend gemakkelijker om onderzoeksgelden aan te trekken, projecten te ondersteunen, en onderwijsprogramma's met onderzoek te combineren. Het doctoreren voor studenten uit hogeschoolonderwijs zal daarin een belangrijke hefboom worden." Georges Goffin, beleidssecretaris van de associatie, was bereid ons in te lichten over de stand van zaken.

dwars Wat houden de nieuwe associatiefaculteiten in?

GOFFIN Ze zijn een structuur om de tweecyclische opleidingen van de hogescholen te academiseren. De associatiefaculteiten moeten dus niet als doel op zich gezien worden, maar wel als overbrugging tussen de huidige situatie waarbij de opleidingen van twee cycli nog in de hogescholen verankerd liggen en de situatie waarbij deze opleidingen binnen een universitaire context georganiseerd worden.

Antwerpen wordt Vlaamse studentenstad nummer één, althans als het afhangt van de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen (AUHA). Dat kan echter enkel als de universiteit en de hogescholen meer gaan samenwerken. Daarom besliste de Associatie een tijdje geleden om de oprichting van associatiefaculteiten te onderzoeken. Dit werd later goedgekeurd door de Antwerpse hogescholen en de universiteit. Het gaat om opleidingen binnen de studiegebieden Industriële wetenschappen en Technologie, Architectuur, Productontwikkeling, Nautische wetenschappen, Muziek en Drama, en Audiovisuele en Beeldende kunsten. Voor Toegepaste taalkunde en Kinesithérapie wordt een facultaire academiseringscommissie opgericht.

dwars Wordt daar een termijn aan vastgekoppeld?

GOFFIN Dat is moeilijk in te schatten. De associatiefaculteiten komen er snel, in eerste instantie met een beperkte opdracht en bevoegdheid. In de daarop volgende periode moeten de associatiefaculteiten inhoudelijk groeien om zo tegen 2013 opleidingen te hebben die beantwoorden aan de criteria voor accreditatie. Over een termijn spreken waarin de associatiefaculteiten zich verplaatsen naar de universitaire context is voorbarig. Op het vlak van onderzoeksoutput en financiën moet het vereiste universitaire niveau gehaald worden en ook decretaal moet er nog heel wat geregeld worden.

dwars Hoe zou die academische opleiding er dan uitzien? En in hoeverre verschilt ze van de huidige professionele?

GOFFIN Voor de duidelijkheid: de vierjarige opleidingen zijn geen professionele opleidingen maar opleidingen van academisch niveau. Het onderwijs ervan is bijzonder degelijk, dat blijkt uit de visitatierapporten. Enkel het onderzoek, waarvoor er in het verleden geen middelen aan de hogescholen werden gegeven, ontbrak nog. Er zijn verschillende vormen waarin deze nieuw te vormen faculteiten kunnen bestaan. Er is de mogelijkheid van nieuwe universitaire faculteiten, maar men kan ook een rol als instituut binnen de universiteit kan. Of naar Amerikaans model: een college dat verbonden is een aan de universiteit. De inhoudelijke verandering richt zich vooral op onderzoek. Ten eerste moet er meer onderzoek komen en ten tweede wil de associatie dit in een globale aanpak doen. De verschillende instellingen die deze richtingen aanbieden, zullen hun onderzoek op elkaar afstemmen. Maar de rijkdom en

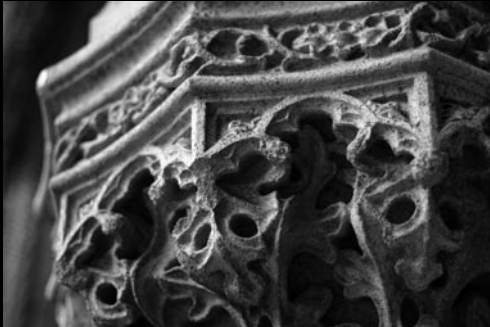
eigenheid in de verschillende hogescholen mag niet verloren gaan. De opleidingen Industriële wetenschappen, bijvoorbeeld, bestaan zowel op de Karel de Grote-Hogeschool als op de Hogeschool Antwerpen. De academisering daarvan wordt globaal aangepakt, zonder dat deze opleidingen eenheidsworst worden.

dwars Hoe ver staat het onderzoek naar de oprichting en inhoud van de associatiefaculteiten?

GOFFIN Momenteel zijn er twee ministeriële werkgroepen die op Vlaams niveau de criteria bepalen waaraan de academisering moet beantwoorden. Ik verwacht dat het verslag van die werkgroepen zal voorgelegd worden aan de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad), de Vlaamse Hogescholen Raad (VLHORA) en de Vlaamse Onderwijs Raad (VLOR), waardoor ook studentenvertegenwoordigers in de bespreking zullen betrokken worden. Binnen de associatie zal de werkgroep Academisering en Onderzoek zich hierop concentreren. Eens de grote structuur er is, kunnen de projectgroepen de domeinspecifieke invulling maken. Die projectgroepen zullen op termijn een gedetailleerd voorstel doen over de vorm en inhoud van de associatiefaculteiten hier in Antwerpen

Raïssa Mouyekure & Stijn Vandecasteele

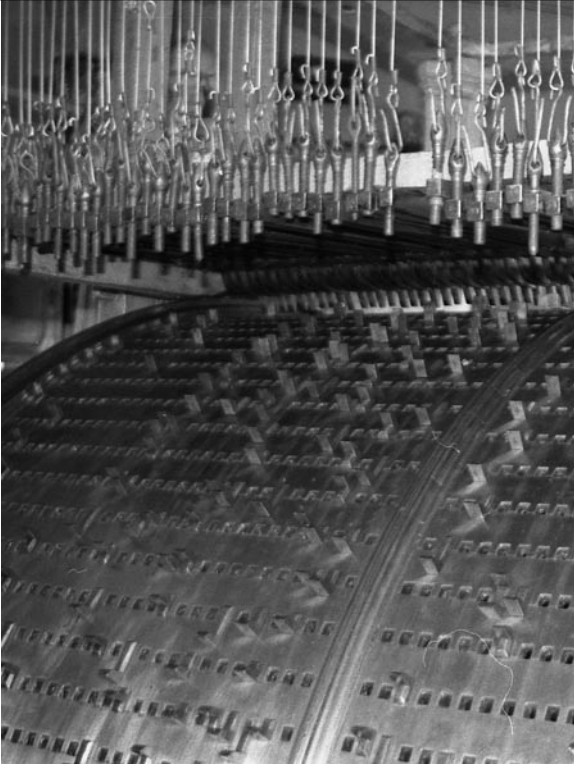
Den

Sneeuw op de dichtgevroren Schelde,
winter 1962-1963

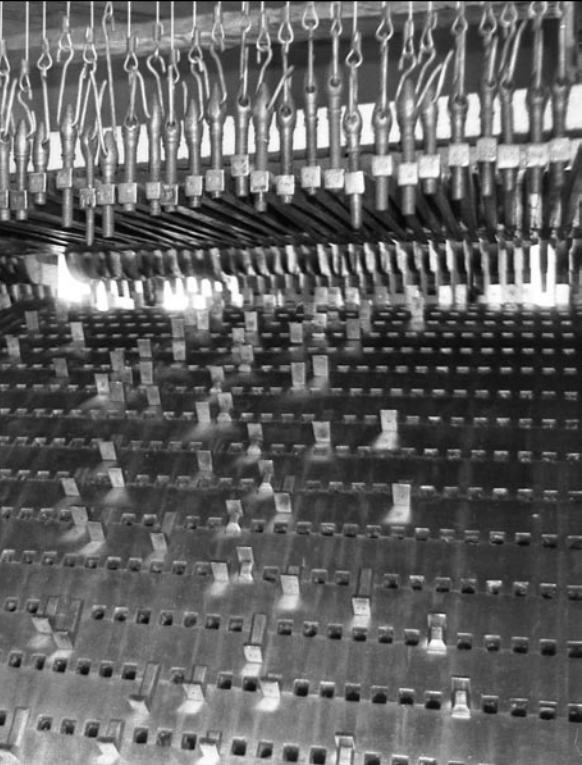

Het klokkenspel

Toren

*grote foto's: Louis & Ewald Peters
kleine foto's: AMOZ*

**Zicht op Sint-Jakobs en in de verte de
Stadscampus, anno 1963**

Mijn geld. Goed geweten?

Netwerk Vlaanderen voor bancaire ethiek

Wanneer deze redacteur op het einde van de maand weer eens zijn dwarsroyalties geïnd heeft, zijn die binnen de twee dagen opnieuw volledig verbrast aan piramidespelen, revolutionaire keukenrobots en een handvol magische bonen. Merkwaardig genoeg zijn er blijkbaar toch studenten die verder vooruit denken dan hun onmiddellijke keukenrobotbehoeften en nu al een beetje geld opzij leggen voor onzekerder tijden. Spijtig genoeg durft dit geld dan wel eens buiten hun medeweten om naar producten te vloeien, die nog minder fris zijn dan het modale piramidespel.

Binnen de andersglobalistische beweging profileert Netwerk Vlaanderen zich als het ethische testaankoop voor bancaire producten. Sinds oktober 2003 loopt hun campagne 'Mijn geld. Goed geweten?'. Mathias Bienstman, verantwoordelijk voor de informatieverspreiding over ethische bancaire producten en voor de werving van nieuwe vrijwilligers voor Netwerk Vlaanderen, geeft kort een woordje toelichting.

dwars Wat moeten wij ons juist voorstellen bij deze campagne?

BIENSTMAN Het doel van de campagne is om de banken te overtuigen hun geld niet meer te investeren in onethische producten. Nu richten we ons vooral op investeringen in vuile wapens, maar het kan goed zijn dat we binnenkort ook campagnes lanceren tegen investeringen in bedrijven die het milieu verontreinigen of die de sociale rechten van hun werknemers met de voeten treden. We proberen mensen te laten over-

stappen op ethische spaarfondsen zoals Triodos of Krekelsparen.

Eerst en vooral willen we informatie verspreiden over de bestemming van het spaargeld dat we als spaarders aan de banken toevertrouwen. Het gebeurt vaak genoeg dat er geïnvesteerd wordt in bedrijven die bijvoorbeeld landmijnen of kernwapens produceren. Deze informatie proberen we dan openbaar te maken. Concreet volgen we de investeringen van de 5 grootste banken in België (Fortis, Dexia, Axa, KBC en ING) op. Daarnaast willen we de mensen aanmoedigen hun bank onder druk te zetten zodat ze zich terugtrekken uit deze investeringen. Met succes overigens: van de 5 grootste banken heeft enkel Axa zich nog niet teruggetrokken uit de investeringen die we hebben aangekaart.

dwars Wil Netwerk Vlaanderen met deze campagne vooral de banken of eerder de individuele klant overtuigen?

BIENSTMAN We werken vooral naar de klanten toe, opdat zij zelf hun bank onder druk zouden zetten. We hebben daar een speciaal kaartje voor gemaakt dat ze naar hun bankdirecteur kunnen sturen en daar zijn er nu toch al een paar duizend van verstuurd. Deze druk, natuurlijk samen met de persbelangstelling en het feit dat we bekend staan voor onze sterke dossiers, heeft toch een mentaliteitswijziging teweeggebracht. We worden nu ook uitgenodigd door het topmanagement van verschillende banken om met hen te onderhandelen over ethisch investeren.

dwars De wapenhandel trekt enorme geldstromen aan. Is jullie campagne dan geen gevecht tegen de bierkaai?

BIENSTMAN Dat zou inderdaad zo zijn, mochten we ons op alle investeringen in wapens richten. Nu werken we in de eerste plaats rond vuile en illegale wapens. Wapens waarover een brede consensus bestaat dat ze niet gemaakt of gebruikt zouden mogen worden, zoals landmijnen, clusterbommen en nucleaire wapens. Daarom zijn we ook niet verwonderd over de goede resultaten die we al hebben behaald.

dwars Ethisch sparen klinkt erg mooi, maar hoe zit het met de interest op deze rekeningen?

BIENSTMAN Die vraag komt vaak terug. Er dan zijn ook al heel wat wetenschappelijke studies naar verricht en die tonen aan dat er geen verschil bestaat tussen gewone en ethische spaar- of beleggingsfondsen op het vlak van rente. Wat er wel bestaat is de mogelijkheid om vrijwillig de interest op een rekening af te staan aan een goed doel.

dwars Wat zijn jullie de komende maanden nog van plan?

BIENSTMAN Op 3 mei organiseren we samen met De Morgen een groot debat in de Vooruit in Gent, waar we vertegenwoordigers van de grote banken op de rooster willen leggen over hun investeringen in vuile wapens. Ook willen we tegen deze zomer een rangschikking op onze site zetten van de meest ethische bancaire producten. Zelf willen we ook renteloze leningen uitgeven aan organisaties die voor een sociale en maatschappelijke meerwaarde zorgen. Verder zullen we in het najaar een nieuwe campagne lanceren, maar het thema daarvan houden we liever nog even voor ons zelf.

Mehdi Koocheki

Meer info:
www.netwerk-vlaanderen.be
www.mijngeldgoedgeweten.be

Voor u bekeken

Million Dollar Baby:

Clint Eastwood won met Million Dollar Baby vier belangrijke Oscars. Oververdiend! Deze film moet je gezien hebben! Zij die me op mijn woord willen geloven, kunnen hier stoppen met lezen, en nu naar de dichtstbijzijnde bioscoop spurten.

U bent er nog? U gelooft me niet, of wat? OK, dan gaan we verder.. Maggie Fitzgerald (Hillary Swank) is een ambitieuze jonge vrouw, die de armoede wil ontvluchten door een succesrijke bokscarrière uit te bouwen. Daarvoor roept ze

de hulp in van Frankie Dunn (Clint Eastwood). Samen timmeren ze aan die weg, met als ultieme doel de kans te strijden voor de wereldtitel. Om het verhaal niet te verpesten, stopt deze samenvatting hier, maar geloof me: je zal mee hopen, wenen, lachen en bloeden met Maggie en Frankie. Een fantastisch script zorgt daar zeker voor. Dit verhaal heeft alles: hoop, succes en verdriet, en dat alles in een fantastische (al zij het dan klassieke) setting. Morgan Freeman en Hillary Swank wonnen met hun overtuigende vertol-

kingen allebei een verdiende Oscar. Clint Eastwood won oververdiend de Oscar voor beste regie en beste film. En er was een uitzonderlijke prestatie van Jamie Foxx (in "Ray") nodig om Eastwood van een derde bekroning voor één film te houden. Ondergetekende wordt niet makkelijk ontroerd door films, maar ook ik kreeg een krop in mijn keel van dit relaas. Wat valt er nog meer te zeggen? U moest al onderweg zijn!

SCORE: 95%

Hitch - First Last Kisses:

Will Smith keert terug naar het grote scherm. Voor het eerst sinds "I, Robot" kunnen we één van de meest succesvolle acteurs van de laatste vijf jaar nog eens gaan keuren in de bioscoop. Smith viert zijn terugkeer met "Hitch", een romantische komedie met onder andere ook Eva Mendes. Hij speelt een 'date doctor', iemand die je helpt bij afspraken. Het verhaal (underdog wordt verliefd op onbereikbare vrouw) is zo noodzakelijk als Michael Jackson op een kinderveestje. Wat is deze prent dan wél? Een samenraapsel van geslaagde en minder

geslaagde sketches, met vooral een bijzonder grappige Kevin James, in de rol van de sympathieke - maar onhandige - verliefde jongen. Het eerste deel van de film kan er zeker mee door. Het merendeel van de geslaagde gags bevindt zich dan ook in dit deel. Genante situaties die voor iedereen (en zeker de dwarsredacteers) herkenbaar zijn, de uitvergroete onhandigheid van James, ze toverden een grote glimlach op ons gezicht. Jammer genoeg zakt het verhaal daarna in als een zandkasteel op een tsoenami-rijke namiddag. Will Smith móet een koppel vormen met

Eva Mendes, Amber Valletta móet vallen voor Kevin James, de boosaardige snoodaard móet gestraft worden, u kent het stramien ondertussen. Het was een ware uitdaging voor de scenaristen! Resultaat? Een gatenkaas vol bokkensprongen en vergezochte twists... Achteraf zaten we dus met een dubbel gevoel: het verhaal had een aantal leuke vondsten, een paar goeie gags. Maar in de tweede helft van de film ebt dit gevoel zó weg. Deze film is dus vooral spek voor de bek van romantische zielen die het verhaal zijn tekortkomingen willen vergeven. **SCORE: 40%**

Assault on Precinct 13:

Over deze remake van de gelijknamige film uit '76 kunnen we kort zijn. Het had een zeer sterke film kunnen zijn, ware het niet dat het eindresultaat elke punch mist. Het is als lauwe champagne: een gemiste kans. Debutante Drea de Matteo is ontstellend zwak, net als Ethan Hawke - al speelt het armzalige script daar ook zeker een rol in. Hawke speelt een uitgebluste flik die een gevangene (Laurence Fishburne) moet beschermen tegen zijn wraakzuchtige collega's door het belegerde politiekantoor waar hij gevangen zit te verdedigen. Leuke vondst, maar de rest van het verhaal wordt een hoogmis van clichés. Zonder iets te verklappen, valt te zeggen dat alle personages zich één voor één laten afslachten zonder blijk te geven van enige menselijke intelligentie, een zwakte die nogal veel Hollywood-films overvalt. Lichtpunten zijn dan weer een bijzonder sterke Gabriel Byrne, en vooral de oneindig veel cool uitstralende Fishburne.

SCORE: 50%

NICOLE TEUNISSEN

Bestemming Bijna Nergens

Hoogland (Nederland) °1987

Eerste prijs proza, literair concours MAZ

www.metanderezinnen.com

verkoop: de Groene Waterman, Wolstraat 7, A'pen
inzendingen tijdschrift: maz@metanderezinnen.com

“Een enkeltje Bijna Nergens, alstublieft.”

“Moment. Lang moment. De vluchten naar Bijna Nergens zijn bijna nergens te vinden in de computerbestanden, maar ik zal het eens proberen aan het einde van het numertjesapparaat. Gaat u vooral zitten.”

“Dank u.”

1. Ik mis je

Lief,

Ik wilde dat je hier kon zijn. Niet dat het hier leuk is, dat niet. Ik wilde ook niet dat je hier kon zijn. Ik wilde dat ik bij jou kon zijn. Ik kan hier niet weg, dus daarom. Zeg maar. We gaan nu niet zeuren over Mohammed's en bergen, want straks is de kaart vol en dan heb ik je nog niet gezegd wat belangrijk is om te weten vandaag. Ik stond op en de maan was er ook. Ik stond verkeerd, te vroeg te laat, maar wat geeft het ook allemaal. Ik wilde dat je hier kon zijn zodat je me kon vertellen dat de wekker nog niet gegaan was en me terug in bed kon trekken. Met je slaaphoofd. Ja, jouw slaaphoofd, dat nu ergens in een vreemd hotel... Nog net twee millimeter voor m'n naam, maar die weet je wel, dus

2. Ik denk aan je

Lief,

Zijn vliegtuigstoelen geschikt voor overpeinzingen? Misschien wel. Voor wat-ben-ik-in-hemelsnaam-aan-het-doen-want-ik-ga-haar-achterlaten-op-een-plaats-die-ze-helemaal-niet-leuk-vindt-en-die-nog-minder-leuk-wordt-omdat-ik-ook-nog-wegga-wat-doe-ik-verwacht-ik-zoveel-moois-dan-van-het-bijna-nergens-waar-is-m'n-zwemvest-kan-ik-er-nog-uit-want-er-zullen-nooit-zulke-leuke-meisjes-zijn-in-ander-land-hoewel-die-stewardess-wel-erg-lief-lacht-misschien-kan-ik-gewoon-voor-altijd-heen-en-weer-vliegen-blijven-zitten-zodat-ik-nooit-never-jamais-hoef-te-kiezen-waar-ik-uitstap-ik-maak-me-klein-en-zal-niet-zeuren-over-opwarmeten-en-ooit-met-de-motor-in-onze-buik-en-de-kauwgom-en-de-opgeblazen-oren-zullen-we-dan-samen ... zulk soort overpeinzingen? Blijkbaar niet, of alleen verkeerde.

6. Met oprechte deelneming

Lief,

Nog even. Even alles wat jij niet doet. Je kruimelt niet met mufte biscuitjes in je bed, want dat is zielig voor de kamermeisjes. Je gaat niet voor de spiegel zitten en dan zoeken waar de sterren in je gezicht getekend staan zodat je ze uit kunt gummen als je ze eenmaal gevonden hebt. Ik heb oude ansichten genomen. Dat wil ik je ook nog vertellen, anders begrijp je niet waarom op deze met oprechte deelneming staat en op die van gisteren veel geluk in je nieuwe woning. Ik kan met dit gezicht van ik-ben-nu-alleen-maar-vind-mij-maar-niet-zielig-zo-erg-is-het-wel-maar-hoort-het-niet-te-lijken niet naar de kiosken lopen. Bovendien zijn de kaarten suf uit deze stad. Met groeten en zo. En ik wil geen groeten en al helemaal geen liefs. Daar kan ik jou niet met een paperclip aan vastnieten. Je hoeft geen kaarten uit deze stad, je weet genoeg. Alles, zelfs voor een 'groeten uit Bijna Nergens', echt.

7. Van harte

Lief,

Is het nu zo moeilijk? 30 graden, hier alles goed, hoe bij jullie? Mis je xxx. Twee seconden als je eenmaal een tafel of een rug gevonden hebt. Ik zal nog eens goed zoeken naar je hart hier. Met de metaaldetector, want anders vind ik het natuurlijk nooit. O. Wacht. Bestaan er steendetectors? Zo één moet toch tot je uitrusting behoren, als je jezelf zoekt. Plus een representatieve foto (meneer, mevrouw, herkent u deze jongeman?) Een talengids. Wat is ik ben verdwaald in buitenlands. En een pen. Want je moet schrijven, mij dan in het bijzonder. Ik vertel het je nog maar eens een keer. Misschien heb je het druk. Ik ben niet harteloos. Ik wens je niet eens van harte (dit was de eerste die ik onder de bank vond, sorry), want dat zou nogal hard zijn in jouw toestand. Ik wens je enkel muggenbulten op je rug waar je dan net niet bij kunt.

3. Succes met je nieuwe baan

Lief,

Wat doe je. Loop je door de stad en doe je als toerist. Maak je foto's, heb je foute sportsokken en doe je alsof je bijna weer naar huis gaat maar nog net even een kerk/museum/plein mee kunt pikken? Pistache-ijs. Dat denk ik. En iedere keer weer vergeten om kaarten te sturen. Dat moet wel. Je komt honderdduizend van die ronddraairekken met niemand-wil-ons-kopen-wanter-zijn-honderdduizend-andere-plaatsen-waar-je-bijna-dezelfde-kunt-kopen ansichten. Maar nee. Je hebt het te druk met zoeken wie je bent. Denk eens logisch na. Hoe kun je je nou ergens verloren hebben waar je nog nooit bent geweest? Ik zoek soms voor je, als ik niet te kwaad op je ben. Dat is soms. Al die andere momenten denk ik aan jou en wat je doet. En of je nou zelf echt denkt dat dat zin heeft.

8. Hoera, een jongen!

Lief,

Hoe is Bijna Nergens? Is daar bijna niets of juist wel en dan de nadruk op iedereen die net niet goed genoeg is. Als dat zo is dan moet je me vertellen hoe ik bij je kan komen want dan is die plaats echt geknipt voor mij en zal ik kunnen concurreren met de leuke meisjes want hier is het niet bijna maar gewoon heel zeker weten echt niet. En het kan nooit meer wat worden ook. Daarom heb ik nu al zeven dagen de gordijnen niet meer open gehad. Zodat ze niet teveel last hebben van mij. Ik denk alleen niet dat het helpt, want ze kloppen altijd geïrriteerd terug als ik 's nachts op de muren bonk omdat ik je zoek in steen en behang en overal eigenlijk. Blijkbaar ben je niet weg als ze je maar niet kunnen zien. Dat biedt perspectief wat jou betreft. Alleen hoor ik ook zo weinig van je. Niet eens een zucht van dat je slaapt of zo. Of huilt.

4. Het spijt me

Lief,

Ik ben niet leuk genoeg. Nu weet ik het zeker. Dan is alles opgelost. Dan is het altijd nog beter om in een hotelbed met stinklakens te liggen. Met spijlen, want mensen die zichzelf niet kunnen vinden maken overal gevangnissen van. Hoewel, eigenlijk zoek je jezelf dus niet. Je zoekt een plaats waar je geen last hebt van mij. Ik ben kauwgom onder je sportschoenen en je foute sportsokken. Dan sta je misschien op het balkon, met rode wijn en sigaretten. Steden versierd met avond zijn bijna altijd mooi, zeker vreemde steden. Je zult dus wel lachen. En terwijl je lacht, veroorzaak je een echo, een lawine in m'n hoofd. Maar dat weet je niet. Het geeft ook niet, want je weet mij bijna al niet meer. In steden wonen meisjes met ik-vind-jou-leuk-ogen en korte rokjes en ze kunnen altijd goed dansen en charmant cocktails bestellen. Ze kunnen jou niet helpen vinden, maar wat geeft het. Lekker rustig.

9. Gefeliciteerd met jullie huwelijk

Lief,

Het helpt niet, donker en zo. Ik blijf lachende mensen zien en hoempapamuziek horen. Hoe laat is het. Ik doe het gewoon. Ik wacht niet tot vliegtuigstoel. Ik denk helemaal niet meer. Ik ga. Ik kom. Dan zijn we toerist. Ik was buiten vandaag, heel even, voor boodschappen. Foute witte sportsokken, steendetector, taalgids. Je weet nooit waar je jij kan rondzwerven. We moeten alles uitsluiten. Bovendien, als ik nog een kaartje uit Bijna Nergens wil, zal ik er toch zelf voor moeten zorgen, vrees ik. Hè? Toch? Er horen twee mensen op balkons te zitten, dat weet je toch wel. O, tape. Ik laat je gewoon nooit meer gaan, wij blijven altijd samen amen. Nee, je hebt niks in te brengen. Jij weet niet wat goed voor je is. Vind jij nou eerst jezelf maar eens. Dan praten we verder. En dat is snel want ik kom je helpen geloof ik.

5. Veel geluk in je nieuwe woning

Lief,

Vergeet het. Niet mij. Ik vond nog ergens een stukje leuk ter hoogte van m'n linker knie. Dan haal ik net de ondergrens misschien. Laat je wel eens in taxi's een vlokje van je adem achter? Dat maakt het iets gemakkelijker zie je. Spoorzoeken. Je kunt ook broodkrumeltjes strooien. Maar kleine kinderen horen niet in een stad met uitlaatgassen en metro en daklozen. Doe maar niet. Met je neus op de grond lopen is gevaarlijk. Straks denken ze nog dat het niet goed met me gaat. Het gaat uitstekend! Nee, je adem is genoeg. Dan kan ik je komen zoeken als ik er voldoende van overtuigd ben dat je niet weggelopen bent om mij, maar om iets anders, een innerlijk iets of zo, iets wat van de buitenkant niet echt te zien is, wat ik dus niet had kunnen weten maar dat wel zo heel erg dringend is dat je het moet volgen of je wil of niet. Als ik dat niet heel de dag moet overlezen. Het helpt dat je niet liep maar vloog, uiteindelijk.

10. Blanco

Lief,

...

Laat maar.

"Mevrouw?" Ik stopte de kaarten in m'n handbagage en keek op.

"Ik heb het even voor u nagekeken, als u zich klein kunt maken is er nog wel een plaatsje voor u vrij op de eerstkomende vlucht."

"Ik ben nog slechts gedachte ongeveer."

"Dat zou dan net gaan. Doen?"

"Ja. Of nee. Zijn de vliegtuigstoelen goed voor filosofie?"

"De beste, mevrouw."

"Oké. Ziet u, ik wil graag onderweg nog overdenken of het hier om wolken of kastelen gaat."

"Of gewoon om hem."

"Of gewoon om hem."

De UA verkocht

DOt gaat voor duurzame ontwikkeling

DOt is het Duurzaam Ontwikkelingsteam van de studenten van de UA, een jonge studentenclub van enthousiastelingen die duurzame ontwikkeling willen promoten in de werking van de universiteit en bij de studenten zelf. DOt bestaat intussen al meer dan twee jaar. Het is de eerste studentenclub in de geschiedenis van de Universiteit Antwerpen (RUCA en UFSIA ontstaan in 1852) die duurzame ontwikkeling als leidraad koos.

Duurzaam? Duurzaam!

Duurzame Ontwikkeling is in. Of zo lijkt het toch...soms. 17 jaar geleden werd in een rapport voor de VN geschreven dat duurzame ontwikkeling die ontwikkeling is die in de behoeften voorziet van de huidige generaties zonder de toekomstige generaties de mogelijkheid te ontnemen in hun behoeften te voorzien. Om dat te bereiken, dan moet je rekening houden met aspecten op economisch, sociaal, politiek, cultureel en ecologisch gebied. Ondertussen is

het Kyoto-protocol in werking getreden (dat de grootste vervuiler in de wereld nog (?) niet heeft ondertekend), werden de Millennium Development Goals door de VN uitgewerkt en heeft ook de universiteit zelf haar eigen duurzame ontwikkelingsprotocol (het Copernicus Charter). Moet er dan nog DOt zijn? Zeker weten!

Duurzaam Ontwikkelingsteam

Via allerlei projecten op korte en lange termijn wil DOt duurzame ontwikkeling promoten. Met andere woorden: we houden ons bezig met het verminderen van de papierberg op de UA, we promoten 'eerlijke handel', we gebruiken een subsidie van het Electrabelfonds (beheerd door de Koning Boudewijnstichting) om de tienduizenden wegwerpbekers door herbruikbare bekertjes te laten vervangen op TD's, we doen mee aan het project 'Ecocampus' (dat een ecologisch verantwoord beheer van de campussen nastreeft) en ten slotte promoten we ook het gebruik van open source software.

Zo zijn we te weten gekomen dat op de Stadscampus alleen al per jaar een stapel cursussen wordt verbruikt van wel minstens 7 keer de hoogte van de kathedraal (minstens 872m). Wat eerlijke handel betreft, is de Universiteit ondertussen 'verkocht' (zie verder). Met het wisselbekerproject willen we ons in de toekomst voornamelijk op de Konijnepijp (CDE) richten, hier hoort u zeker nog van!

Dit is niet alles, DOt is ook een gewone studentenclub met praesidium. Daarom organiseren we ook meer studentikoze activiteiten zoals ons maandelijks DOtters Pintje (een pint pakken op één van de campussen van de universiteit) en de DOt-is-verkocht Quiz (die vorige maand plaatsvond). Daarnaast heeft DOt ook een online nieuwsbrief - het

DOtters briefke - met allerlei nieuws over duurzame ontwikkeling op en rond de universiteit (gratis inschrijven via nieuwsbrief@dotua.tk).

UA verkocht!?

Het thema waarmee we de week van 25 april op de UA zullen opvallen, is Fair Trade of eerlijke handel. DOt heeft zich aangesloten bij een campagne van de NGO's Oxfam-Wereldwinkels, Max Havelaar en Vredeseilanden die gedurende drie jaar over heel België loopt. DOt is helemaal verkocht: voor fair trade. Er was niet veel lobbywerk nodig om ook de UA verkocht te kunnen verklaren.

Het is duidelijk dat heel wat boeren in het Zuiden bij de huidige concurrentie en prijzen van hun producten het van-

daag moeilijk hebben om in hun basisbehoefte te voorzien en tegelijk nog te investeren in die 'andere basisbehoeften' van sociale voorzieningen – zoals sociale zekerheid, onderwijs, gezondheidszorg, een goede watervoorziening – en een meer ecologisch verantwoorde productie. Daarom zijn we ervan overtuigd dat een andere manier van handel nodig is.

Organisaties die vertrekken vanuit het principe van fair trade, gaan duurzame relaties met de boeren in het Zuiden aan: lange termijncontracten en stabiele prijzen boven de wereldmarktprijs. Hierdoor wordt het voor de producenten mogelijk om op lange termijn te plannen en kunnen de boeren investeren in de zo noodzakelijke lange termijnprojecten die zorgen voor een opbouw van de nodige economische infrastructuur, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. Kleine producenten krijgen hierdoor meer overlevingskansen en staan sterker om hun rechten tegenover tussenhandelaren af te dwingen.

Tegelijk dient fairtrade als voorbeeld van een handelspartnerschap tussen Noord en Zuid, op basis van transparantie en dialoog. Hiermee richten fairtrade-organisaties hun politieke eisen aan beleidsmakers op nationaal en internationaal niveau, om de regels van de wereldhandel rechtvaardiger te maken. Daarom promoot DOT fair

trade: fair trade zorgt voor een betere voorziening in de behoeften van de huidige generaties én werkt eraan dat dit in de toekomst gegarandeerd blijft.

DOT zoekt m/v met talent

Veel projecten, dus zijn er ook veel mensen nodig. DOT heeft niet enkel een vast praesidium, per project zoeken we iemand (of enkele mensen) die de coördinatie op zich wil nemen. Verder werken we met 'losse medewerkers': mensen die wel geïnteresseerd zijn en eens een handje willen toesteken, maar niet elke keer willen vergaderen. Van beide soorten kunnen we helpende handen nog hard gebruiken. Ben je geïnteresseerd? Stuur dan snel een mailtje naar dot@dotua.tk

DOT dan!

Binnenkort is het de UA-is-verkochte-Week. Volgend jaar gaat het wisselbekerproject verder en in oktober organiseren we de tweedehands boekenmarkt op de Stadscampus. Als je sneller iets over ons wil weten, surf dan naar onze website op www.ua.ac.be/dot of stuur een mailtje!

*Tim Goedemé
Praeses DOT '04-'05*

DEZE UNIVERSITEIT IS VERKOCHT

De Universiteit Antwerpen is helemaal verkocht ... voor fairtrade. Sinds het begin van dit academiejaar biedt de universiteit fairtradeproducten aan in de koffie- en snoepautomaten van verschillende faculteiten – bijvoorbeeld in 'de kelder' van de R-blok op de Stadscampus en in de R- en S-blok op de Campus Drie Eiken.

Restaurants, cafetaria's en de centrale diensten nemen al langer fairtrade af. De universiteit sluit zich daarmee aan bij de

campagne "Ik ben verkocht" waarmee drie Vlaamse ngo's drie jaar lang het idee van rechtvaardige wereldhandel onder de aandacht willen brengen.

Ook DOT, het Duurzaam Ontwikkelingsteam van UA-studenten, is helemaal verkocht. Daarom organiseert DOT in samenwerking met de catering van de universiteit een driedaagse in het teken van fairtrade, met een (h)eerlijke menu in de studentenrestaurants, info en animatie.

Dinsdag 26 april in de Agora op de Stadscampus,
Woensdag 27 april in het restaurant (gebouw T) van de Middelheimcampus,
Donderdag 28 april in 't Kaf op de Campus Drie Eiken,
telkens tussen 12h30 en 14h!

Ben jij al verkocht?

Fairtradeproducten kun je aan één van onderstaande logo's herkennen. Ze zijn niet alleen in alle Oxfam-Wereldwinkels te koop, maar ook in heel wat supermarkten en biowinkels. De koffieautomaten op de universiteit schenken Max Havelaar en in de snoepautomaten Yuca Chips en chocoladerepen van Oxfam Fairtrade, Probeer ze uit en proef het verschil!

Soetkin Desmet

BROEDER BENEDIKT

Studeren bij een Trappist

Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart is sinds 1794 gedomicilieerd in een gehucht tussen Antwerpen en Turnhout. De naambekendheid van het dorp heeft de orde der trappisten exponentieel verhoogd door aan de wereld het betere gerstennat te openbaren. De abdij van Westmalle biedt ook onderdak aan studenten in periodes van verhoogde hersenactiviteit. Gastenbroeder Benedikt lichtte voor ons een tipje van de pij op.

dwars Cisterciënzers leggen zich toe op arbeid en gebed, waar passen studenten in dat plaatje?

BENEDIKT De monniken in onze orde leggen zich minder toe op de studie dan bijvoorbeeld de Dominicanen. Vanuit de idee van gastvrijheid, waaraan we veel belang hechten, staan we ervoor open studenten te helpen die nood hebben aan rust en stilte. De gemeenschap met andere gasten en medestudenten vormt een motiverende studiesfeer.

dwars Is het de vermelding in de Regel van Benedictus die zegt 'mensen in beproeving ter hulp te komen' die maakt dat u studenten begeleidt?

BENEDIKT Aan begeleiding wordt niet gedaan. Dat zou een bepaalde ouderwetse asymmetrie inhouden waarbij de geestelijke boven het volk staat, wat hoege-naamd niet de bedoeling is. Een passieve aanwezigheid door interesse te betonen met nu en dan de nodige humor, verder reikt dat niet. Diegenen die hieraan geen boodschap hebben kan ik enkel bijsturen door hen weg te sturen.

dwars De jeugd van tegenwoordig kan dat nochtans gebruiken.

BENEDIKT Mijn contacten met jongeren leren me het tegenovergestelde. De gereserveerdheid tegenover religieuzen ebt stilaan weg. De spontaniteit van de studenten stel ik zeer op prijs. De minder- of ongelovigen maken het voor mij interessanter. De destabilisering van de eigen positie is noodzakelijk voor de eigen vorming. De zin van de gastvrijheid zit in de confrontatie met het zelf die ze met zich meebrengt.

dwars Slaat u uzelf niet in de ban van de

maatschappij door in afzondering en eenzaamheid te leven?

BENEDIKT De afzondering is een fundamenteel gegeven binnen het leven van een monnik. De afstand tot de 'wereld' die

wordt bewaard wil niet zeggen dat hij zich hermetisch afsluit. De gastvrijheid is daar een

voorbeeld van; de gasten en studenten moeten zelf de stap zetten om naar ons toe te komen. Actief ronselen en promotie voeren doen we niet.

dwars Die stoïcijnse houding strookt dan toch niet met de caritatieve daden die u stelt.

BENEDIKT Zolang er geen structurele oplossingen voorhanden zijn, zijn caritatieve daden meer dan welkom. Bovendien zijn onze giften in het caritatieve kader perfect te rijmen met structurele ingrepen. Die cares steunt op een betrokkenheid, een gratuite inzet die almaar minder aanwezig is. Zo komt hier regelmatig een bedelaar over de vloer die we dan te eten geven. Zolang we in het oog houden dat hij niet afhankelijk van ons wordt, is er toch niets op tegen om via die gift een

bepaalde communicatie te hebben.

dwars In de beginselverklaring van de brouwerij duikt de term "bijzondere economie" op. Bent u niet heiliger dan de paus?

BENEDIKT Net als in eender welk ander bedrijf zijn een aantal handelingen op elkaar ingesteld om tot het eindproduct te komen. Wat we duidelijk voorop willen stellen in onze intentieverklaring is dat werknemer en consument centraal staan. De brouwerij zorgt ervoor dat de kwaliteit van het product blijft bestaan. Zo wordt de productie beperkt, hoewel de markt-vraag groter is dan het aanbod.

dwars De toekomst van de Tripel en de Dubbel ziet er rooskleuriger uit dan die van de gemeenschap.

BENEDIKT Afgezien van enkele externe factoren is de toekomst van de brouwerij in hoge mate maakbaar. Die van de abdij is dat echter veel minder en is meer afhankelijk van de maatschappelijke ontwikkelingen. Objectief gezien loopt het bestaan van de communautiteit stilaan op z'n einde. Uiteraard houdt het ons bezig, maar het overheerst onze dagelijkse bezigheden allerminst.

Thomas Vanhees

VERDER DAN VERLANGEN

Eind februari werd het ModeMuseum aangekleed met een nieuwe thematentoonstelling: **BEYOND DESIRE**. Over verlangen, attitude en styling in Afrikaanse en Westerse culturen, maar vooral over het wederzijdse streven naar een persoonlijke stijl. Door het Westerse verlangen naar exotisme en het Afrikaanse verlangen naar luxe inspireren en kopiëren de beide culturen elkaar en doen ze er hun eigen ding mee. Verder dan het verlangen dus. In de tentoonstelling worden de verschillen, de clichés, de overeenkomsten, de kitsch onder de loep genomen. *dwars* geeft u een rondleiding tussen de afrokapsels, animale tijgerprints, modeshows van YSL en D&G en de Kongolese modemaffia.

Kleren leven

De filosofie van het modemuseum is er geen van statische etalagekasten of dode paspoppen. De natuurlijke omgeving van mode is dicht bij mensen en moet dus ook zo getoond worden. Je krijgt niet alleen kleren te zien, maar ook platenhoezen en gemanipuleerde covers van grote magazines als *Vogue* en *Cosmopolitan*. Foto's

tonen hoe typisch Afrikaanse kapsels met vlechtjes en dreadlocks hun ingang vinden in de haute couture en al overduidelijk ingeburgerd zijn in ons modebeeld. Reclameborden van DIESEL uit 2001 met de quote:

“What if Africa were the ruling centre of the world?” laten je een omgekeerde wereld zien. Grote kanonnen zoals Christian Dior Couture, Roberto Cavalli en Yves Saint Laurent Rive Gauche tonen de etnische invloeden in hun zomercollecties en luipaard- en tijgerprints. De tentoonstelling sluit af met een ‘Xuly Bët Funkin’-Fashion Factory INC’-shop, een hippe winkel die helemaal in de Kammenstraat lijkt te passen, maar met typisch Afrikaanse prints en stijlen.

Labelgeil

Zeker niet te missen is ‘The importance of being elegant’, een documentaire over Kongolese ‘sapeurs’. La Sape (La Société des Ambianceurs et des Personnes Élégantes) is een beweging van Kongolezen in Parijs en de Brusselse Matongewijk. Deze jongeren creëren zich een sociale identiteit door het dragen van peperdure haute couture zoals Cavalli, Dolce&Gabbana en

Versace in voor ons soms verschrikkelijk vreemde combinaties. Namaak is doodzonde en er is een voortdurende strijd om de hoogste sapeur in rang te zijn. Hier zie je duidelijk hoe de straat de mode kan beïnvloeden en hoe je anders kan omgaan met haute couture.

Praktisch

De tentoonstelling Beyond Desire loopt nog tot 14 augustus in het ModeMuseum in de Nationalestraat. Tegelijkertijd loopt er in de MoMu-galerij op het gelijkvloers MARIAGES, een tijdelijk project waarin twee kunstenaars (dit kan een fotograaf en een designer zijn bijvoorbeeld) een ‘huwelijk’ aangaan en samen ontwerpen. Er is ook een ruimte voorzien voor de laatste creaties van de Antwerpse school zoals Dries Van Noten en AFVandervorst. En al dit lekkers voor maar 4 euro. Maar lees u het allemaal gerust eens na op www.momu.be.

Katharina Smets

Kultuur met een grote C

De tentoonstelling 'Beyond desire, Verlangen, attitude en styling in Afrikaanse en Westerse culturen' loopt tot 14 augustus in het Modemuseum. De wederzijdse beïnvloeding van noord en zuid komt hier aan bod. Niet enkel interessant voor fans van luipaardprints.

www.momu.be

'Goddam! A tribute to Nina Simone' is op 21 april te gast in de Arenbergschouwburg. Ze hebben daar blijkbaar wel iets met scheldwoorden; op 24 en 25 mei kan je er naar de voorstelling 'Fuck You' van Ann Nelissen gaan. Op 30 april komt 'Humo's Rock Rally finale on Tour' langs. Van 10 tot 15 mei doen de gasten van Kommil Foo er hun ding.

www.arenbergschouwburg.be

Vanaf 6 mei spelen enkele stukken van debuterende theaterauteurs in de Zwarte Komедie. Thema van deze reeks is de buurt van het theater, het schipperskwartier.

www.dezwartekomедie.be

Voor wie helemaal geen zin meer heeft om binnen te zitten biedt CC De Kern op 21 mei 'Geitenbreiers' aan, een literaire wandeling in en rond kasteel Steyelinck

www.antwerpen.be/dekern

Op 25 en 26 april speelt De Tijd 'Emilia Galotti', een stuk van G. E. Lessing in de Bourlaschouwburg. Op 27 april kan je er 'Caligula' van Camus in een bewerking van Antigone gaan zien.

www.toneelhuis.be

Van 23 april tot en met 15 mei elke vrijdag en zaterdag en op 5 en 12 mei brengt het Fakkeltheater 'De Babydans', een stuk over de problematiek van draagmoeders. Hier moet je ook zijn voor de 'Ten days of comedy'. Lachen geblazen van 11 tot 19 mei.

www.fakkeltheater.be

Van 16 april tot 12 juni kan je naar het werk van Paul Seawright gaan bewonderen in de nieuwe vleugel van het Fotomuseum. De conflicten in Noord-Ierland staan centraal in het werk van deze Ierse fotograaf. In de oude vleugel van het museum loopt tegelijkertijd de tentoonstelling 'Verboden schuin te schieten! Misdaad in Antwerpen op foto'. Een selectie lugubere vondsten uit de politiearchieven staan hier te kijk.

www.fotomuseum.be

In De Singel kan je op 28, 29 en 30 april de Trisha Brown Dance Company aan het werk zien. Op 3 en 4 mei houdt de dansvoorstelling 'Publique' van Mathilde Monnier daar halt.

www.desingel.be

Het Zuiderpershuis brengt op 29 april de zomer een beetje dichterbij met de zwoele ritmes van 'Mi tango en Buenos Aires'. De voorstelling 'Palestijnse Ontmoetingen: literaire avond met Ramsey Nasr, Sus Van Elzen & Ghassan Zaqtan' is op 14 mei. Er komt ook werk van eigen bodem aan bod: De Belgische Improvisatie Liga kan je er op 15 mei aan het werk zien.

www.zuiderpershuis.be

'Giovanna d'Arco', een opera van Verdi valt in de Stadsschouwburg op 13 en 16 April te bekijken en beluisteren.

www.vlaamseopera.be

Het is niet meer nodig de deur uit te gaan om van cultuur te kunnen genieten. Een klik met de muis en de 'Liseuses Fabuleuses' komen bij je thuis voorlezen. Het is ook mogelijk een date met een liseuse op locatie te versieren. Ook wie de muren thuis te kaal vindt kan bij hen terecht; ze verhuren schilderijen en oude landkaarten.

www.lesliseusesfabuleuses.be

In zaal Roma is er gedurende de maand mei bijna dagelijks een filmvertoning. Op 8 mei bijvoorbeeld kan je er 'Lawrence of Arabia' meepikken. Heb je liever iets recenters? 'The Village' speelt op 11 mei. Verder kan je er op 4 mei 'Ska Cubano & Wawadadakwa' en op 19 mei 'De laatste showband' live bezig zien.

www.deroma.be

In de enorme inkomhal heerst een voortdurend gonzen, door de luidsprekers met orgelmuziek ingezwachteld. De aangekomenen drentelen wat rond in de lange wachtrijen. Soms schuifelen ze enkele centimeters voort; daarbij ontstaat dan een collectief schouderwiegen dat de menigte de schijn van een processie in trance geeft. De bedienden aan de check-in balies laten hun slanke vingers over hun toetsenborden zweven, ze kijken minzaam van mens naar scherm, en dan van scherm naar mens, en als de twee verschijningen zich naadloos verenigen, reiken ze de passagier het ticket aan, samen met een geurige welkomspraline. Dan pas wordt de reiziger zich bewust van de zwaarte van het moment, een honderdtal meter rest hem nog tot de Poort aan het einde van de inkomhal. Sommigen knijpen op dat moment de ogen toe en storten zich in één lange convulsieve ren op de Poort, anderen daarentegen worden net doodkalm en blijven nog dagenlang in de Hal. Ze kopen een kleine globe als souvenir, eten gebakken aardappelen in de kraampjes, laten vrijelijk hun hete tranen stromen.

Aan balie nummer 12 heeft zich Azonet een wat oudere heer met een gitzwarte snor gemeld. “Nikos Karolopoulos, 84 jaar. Ik was galeriehouder in Athene.” “Welkom mijnheer Karolopoulos, ja, hier vind ik U. Mag ik U vragen hoe..., ik bedoel, misschien is het belangrijk.” “Gewoon, zomaar, de middag was heet, ik voelde me loom en vredig en ging even op de sofa liggen en dan...” “Ach zo, het is in orde hoor. Loopt u maar rustig door..À propos, wat is uw sterrenbeeld, mijnheer Karolopoulos?” “Mijn sterrenbeeld? Welja, het sterrenbeeld, ja... sterrenbeeld. Haha, de Zodiac, de dierenriem aan het eeuwige uitspansel waar we allen ons huisnummer verdienen. Wel, boogschutter natuurlijk!” De baliebediende heeft zijn vleugels achter zich samengetrokken, hij luistert nauwelijks nog, maar fronst zijn aureool en kijkt scherp en toch vriendelijk naar het gezicht van de oude heer. Dan slaakt hij een gil en door de grote hal giert een wervelstorm. Hekken ratelen vanuit het plafond naar beneden, uit de microfoons klinkt een snerpend bevel tot roerloosheid, wachters met laserzwaarden fladderen op balie nummer 12 toe.

Miljoenen aidsbesmettingen, een overbevolking die de planeet doet kermen, een cultus van lijden en bevoogding in een era van moderniteit.

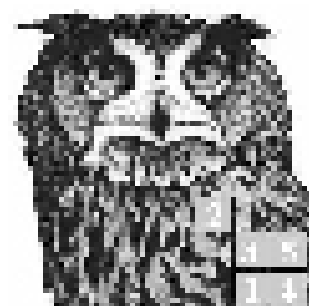
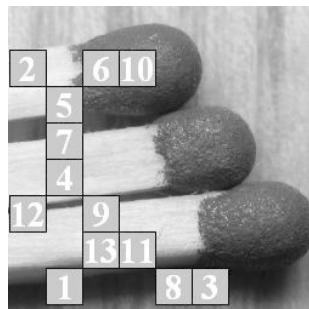
Enkele tellen later is het allemaal voorbij, zo snel dat je makkelijk kan geloven dat er niets gebeurd is. De oude Heer Karolopoulos wordt een rommelig zaaltje binnengeleid. In het midden zit een knappe dertiger met zachtbruine krullen, met zijn zware ritmische borst pompt hij een didgeridoo tot leven, op zijn rode shirt een beeltenis van Trotski. “Welgekomen, mijnheer Koala..Karalo.., ach wat, het kan ook zoveel eenvoudiger”, met een striemende haal ontdoet hij de oude Griek van zijn valse snor. “Karol W, ook wel Johannes II, secretaris van de Club van Galilea. Miljoenen aidsbesmettingen, een overbevolking die de planeet doet kermen, een cultus van lijden en bevoogding in een era van moderniteit. Wat is het ergste dat ik voor je kan doen? Karol Karol, koning Karol, van welke wereld is jouw rijk? Zal ik een kroon voor je vlechten?”

“Luister, Van Nazareth, ik heb nooit om je begrip gevraagd. Een revolutionair is altijd alleen en verguisd, ben je dat vergeten? Mijn taak is het voort te bouwen waar jullie”, met een hoofdknik naar de Rus op het shirt, “waar jullie zijn opge-

houden. Burgerlijke rechten, respect, gelijkwaardigheid en vrijheid, dat is een mooie zaak, maar het is ook een peuleschil, een evidentie voor wie het bezit. Het geluk, dat jullie aan iedereen wilden schenken, draagt de ongelijkheid en uitsluiting in zich. Als iedereen vrij is in zijn gedachten, rationeel, zorgeloos, dan is de volledige vrije markt echt een feit. Dan worden emoties beledigd en gewaardeerd volgens de regels van winstmaximalisatie, dan schenk je je aandacht en liefde aan de hoogste bidder. Dat is pas wreed en mensonterend. Tegenover jullie wellust van het geluk, stel ik de wellust van het lijden. Het lijden is voor iedereen bereikbaar, bijvoorbeeld ook voor de onooglijke oudjes en mismaakten die in jullie verweekte vrolijke utopie geen rol spelen, het is het Ultieme Egaliserende Principe. Er is enkel iemand nodig die soberheid, discipline, de ziekte en het lijden oplegt. Een onverbidde dictador met zoveel liefde dat hij niet terugdeinst voor de haat die hij opwekt. Een Heiland!” Van Nazareth werpt een getergde blik op Karol en mompelt, net hoorbaar voor zijn dienaars: “het kruis”.

Jabko

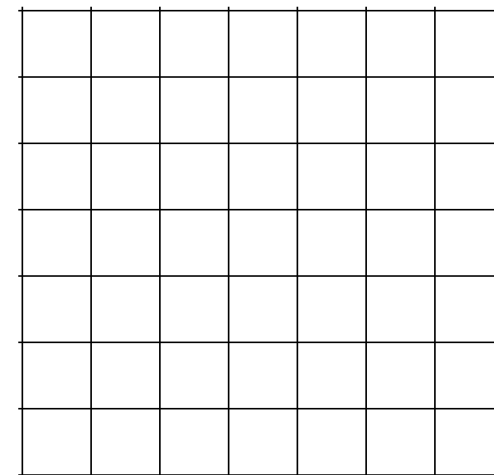
leef je uit in de pashokjes van plezier

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dat woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

Stuur uw antwoord door naar dwars@ua.ac.be, en als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand een winnaar.

Natuurlijk heeft die winnaar prijs. Deze keer is dat een interactief gezelschapspel.

Oplossing dwars 24: Tegucigalpa

Had het juist, werd geloot, en verdient dus zonder meer het gezelschapspel dat daarmee gepaard gaat: Kevin Van Walendaal. Proficiat, nu nog even goed scoren op de examens.

G ₉	E ₅	E ₅	F ₅	D ₆	E ₆	H ₆
O ₉	O ₅	F ₅	D ₅	S ₆	T ₃	A ₆
D ₉	V ₉	A ₇	N ₅	H ₅	E ₃	T ₈
M ₄	L ₇	D ₇	D ₇	E ₃	N ₃	A ₈
M ₇	E ₄	R ₄	I ₄	K ₁	A ₁	A ₈
N ₇	S ₇	L ₄	A ₄	N ₂	D ₈	H ₁
O ₇	N ₄	D ₂	U ₂	R ₂	A ₁	S ₁

1 Shaka >>

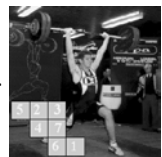
<< Rund 2

3 Nete >>

<< Merlina 4

5 Heffend >>

<< Hades 6

7 Diamonds >>

<< Data 8

9 Voogd >>

alamander

Het is zover. Aan de einder glooit de ochtendzon. Zonsopgangen zijn mooier en fatalistischer dan avondrood. Ze nemen alle twijfel weg. De twee op alles en niets verliefde bobo's die reeds een jaar lang in jullie dienst staan, pinken een traantje weg terwijl in de achtergrond een ruw gerommel de kop opsteekt, als stonden ze op het strand terwijl de zee wegtrekt om nooit meer terug te komen. Terwijl we de orchidee in ons knoopsgat terug recht steken, glimlachen we om onze eigen hulpeloze aanblik. Plotseling voelen we om onze schouder een zware arm die een brute verfijning uitstraalt. We staan tussen de Wikings.

Wie, meneer?

De Wikings is de studentenclub van de faculteit TEW van onze Alma Mater. Pieter Brabants heeft zijn praeses-zwangen gezongen, en het roer van de wilde snek wordt nu overgenomen door Koen De Weert. Een jaar lang wist deze verfijnde Wiking zijn leger te orde-

nen en op tijd in slagorde te brengen. De strijd was niet tegen de Hunnen of andere hellewezens, maar tegen de verveling, de vijand die al veel slachtoffers heeft gemaakt in het huidig studentenleven. En hij heeft gewonnen. De veldslag welteverstaan, niet de oorlog. Enkele jaren geleden werden hun gelederen aangengelgd door de NSK-ers, die op de buitenstads-campusen voor de eenmaking van de faculteit de economiestudenten het leven leerden kennen.

Het Lied

Het lied dat deze

Wikings-lied

*Hoort, kerels, hoort den heldenzang!
Waar wild in bruist den heldenzang,
Waar dreun in leeft van zeegeweld
en oernatuur door tonen zwelt
Hoiho, Hoiho!
Wij Wikingers, voeren als kindren der zee,
Door stormen en strijd onze vrijheid steeds
mee!
Een frisse stroom, door zee gevoed,
doorvloeit het hart en stuwt het bloed.
Een felle stuwung gaat door borst
En striemt en zweept den vrijheidsdorst.
Van 't noordzeestrand klinkt heldenzang
Die geest doortrekt met vrijheidsdrang.
Uit 't noorden waait een wilde wind,
Die zeedrift in het hart ontbindt.*

rood-wit-rood gelinte heren en dames vertegenwoordigt, is zonder twijfel een van de meest gekende en meegezongene op de Stadscampus. Het staat in het teken van de vrijheid waarnaar steeds gezocht wordt. Ja, kerels, we horen het, die heldenzang. Zelfs de indrukwekkende "Hoiho, Hoiho!" die op cantussen onze kelen zo schor maakt en de zaal omtovert in een helse storm, kon nergens beter op zijn plaats staan als hier.

Zo moeten inderdaad de echte vikings geklonken hebben, na een vermoeiende dag moorden, drin-

ken, verkrachten en schransen. Mooi toch, die lofzang aan het adres van de vrijheid.

De Vrijheid

Dat de Wikings erin slagen om goede feestjes te organiseren, welja, dat weten we nu allemaal zo ondertussen wel. En dat ze in hun groot-zijn toch de intimiteit van een kleine club weten te behouden, ook dat zal wel voor niemand meer een verrassing zijn. Maar dat ze op zo'n manier, onbewust, een plaatsje in ons dagelijks studentenleven hebben weten in te palmen, daar staan ook wij, die ons principieel aan niets of niemand hechten, verdomd van te kijken.

Leve de Wikings. We steken nu van wal om de vrijheid te vieren. Wikingers, voer eeuwig als kindren der zee, door stormen en strijd jullie vrijheid steeds mee!

Johan Diels & Olivier Van de Vyvere

Wikings-galabal

*Cannes kwam naar Metropolis
impressies van een beschonken dwarsredacteur*

